

Detta lilla egentligen så lilla Pörröta
med sina meda utkrängade gårdar
under broar och broar som förbinda
husen - den öppna floren som är
floden i hvarken kastas ut vägen
ligt afströde genom förtägen -
kanpningen af drifvan så är nu
är mitt. ta vundernina. all den
massa af punkade fisker som
sagas på de öppnare platserna
barkungen med blomkrukor fögel-
burar och boken vänt - gör detta
ställe ut annat än vandert.

Den gamla ställiga kyrkan ligger
mitt i det hela bestående de
små husen vid sin fot som en
jättehöna bredande öringarne öfver
sina kycklingar. Man saknar
grönska och planteringar.
Det är en lockert lockt lifsa och
dör i dan. Huset är ett
det enastående vackra stenkottet
som sträcker sig upp till en höjd